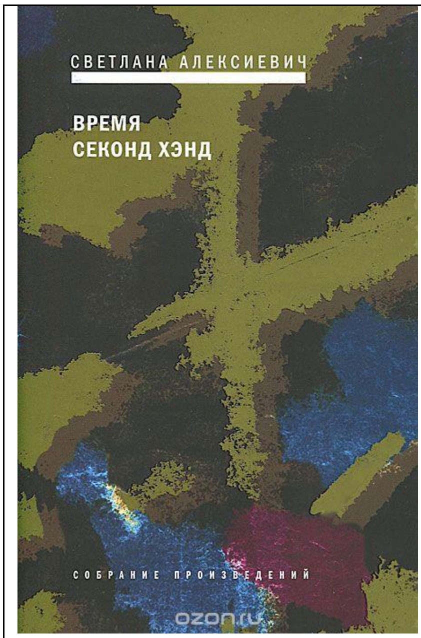	Алексиевич, С. А. Время сэконд хэнд / Светлана Алексиевич. - Москва : Время, 2016. - 509, [1] с. Завершающая, пятая книга знаменитого художественно-документального цикла «Голоса Утопии» Светланы Алексиевич, лауреата Нобелевской премии по литературе 2015 года «за многоголосное творчество — памятник страданию и мужеству в наше время». «У коммунизма был безумный план, — рассказывает автор, — переделать "старого" человека, ветхого Адама. И это получилось… Может быть, единственное, что получилось. За семьдесят с лишним лет в лаборатории марксизма-ленинизма вывели отдельный человеческий тип — homo soveticus. Одни считают, что это трагический персонаж, другие называют его "совком". Мне кажется, я знаю этого человека, он мне хорошо знаком, я рядом с ним, бок о бок прожила много лет. Он — это я. Это мои знакомые, друзья, родители». Социализм кончился. А мы остались.
	Громыко, О. Белорские хроники / Ольга Громыко ; [художник О. Бабкин]. - Москва : Армада : Альфа-книга, 2008. - 408, [2] с. Широка земля Белорская, и во все времена есть в ней место подвигу! Или хотя бы веселой байке. Стоит ли доверять гороскопам? Так ли безобидны младенцы? Продается ли удача? На что ловят некромантов? Как избавиться от конкурента? Что сильнее: магия, вера или дубовый дрын? Где водятся кентавры? Чего боятся боевые маги? Всевидящи ли пифии? Хотите получить ответ на эти вопросы, а также встретиться со старыми друзьями и познакомиться с новыми? Тогда эта книга для вас!

	Батракова, Н. Н. Миг бесконечности : роман. Т. 1 / Наталья Батракова. - Мн. : Регистр, 2012. - 383 с. Вадим Ладышев появился в жизни Кати Проскуриной очень вовремя. До этого у нее было все – крепкая семья, любимая работа, полный материальный достаток. И вдруг ничего не осталось, кроме разбитой машины, синяков да швов на лице, безысходности и нестерпимой боли в душе. Казалось, единственный выход – спрятаться, отрезать себя от внешнего мира. Но Вадиму удается убедить Катю в обратном, вернуть к счастливой жизни и заставить снова поверить в любовь.
	Лисицкая, Т. Г. Тихий центр : роман / Тамара Лисицкая. - Мн. : Регистр, 2011. – 381 с. Надежна ли страстная любовь? Красива ли любовь тихая? Что вообще значит красота в наше «глянцевое» время? Куда деться некрасивым? Как жить, если тебе вынесли приговор? Можно ли быть уверенным в том, что кто-то не умрет раньше тебя? Всегда ли «душевная болезнь» означает болезнь души? Можно ли плохим парфюмом заменить хорошую водку? Почему страдают дети? Для чего нужны спа-массаж и вечерний макияж? Каково это – увидеть мужчину и захотеть бросить все ради него? С этими вопросами сталкиваются обитатели двухэтажного домика в самом центре большого города. Жизнь «тихого» центра только на первый взгляд кажется тихой. Очень скоро по накалу страстей она не будет уступать голливудскому сюжету. Правда, с поправкой на абсурдность провинциальной реальности, спонтанное геройство и такое же спонтанное предательство, совсем не характерное для высокого стиля Настоящей Драмы… Все будет проще, смешнее и страшнее…

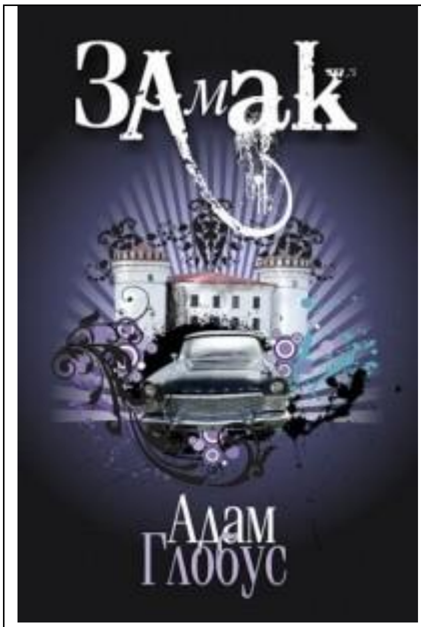

Глобус, А. Замак / Адам Глобус ; уклад. і рэд. [М. В. Адамчык]. - Мн. : Сучасны літаратар, 2008. – 254 с.

У кнігу найлепшых дэтэктываў Адама Глобуса "Замак" увайшлі трылеры "Заўсёды светла каля турэмных муроў" і "Сапежынскі прывід", а таксама тры замалёўкі/апавяданні "Сістэма", "Сіні пад'езд", "Латвійскі дэтэктыў". У аснове сюжэтаў "Сістэмы" і "Сіняга пад'езда" ляжаць зусім не дэтэктыўныя гісторыі, гэта хутчэй пераломныя моманты жыцця, калі героі раптам пачынаюць разумець марнасць чалавечага існавання, усведамляць, што займаюць не свае месца, жывуць не так, як хацелася б. "Латвійскі дэтэктыў" больш пародыя на класічны варыянт гэтага жанру, у якой усё скрозь прасякнута іроніяй. Творы "Замка" вяртаюць у беларускія 90-я. Паўсюль таямнічасць, адрынутасць, страх перад невядомасцю, адчуванне марнасці ўсяго існуючага, але ніякага ныцця. І нягледзячы на звышвысокую канцэнтрацыю мерцвякоў і вар'ятаў на адну старонку, атмасфера беларускасці і рамантыка пераломнага моманту ў гісторыі народа не дазволіла кнізе ўпасці да трэш-дэтэктываў нізкага гатунку.

Курейчик, А. Исповедь Пилата : пьеса / А. Курейчик // ЗАПАДНАЯ ДВИНА. – 2010.

В одноактной пьесе психологический портрет наместника Иудеи Понтия Пилата дается драматургом в мельчайших подробностях и в совершенно неожиданном для читателя ракурсе. Образ справедливого, благородного, храброго и умного Пилата настолько убедителен, что и его поступок – осуждение невиновного Иисуса Христа - кажется читателю к финалу логичным и неоспоримо верным. Речь Пилата напоминает оправдательную, перфект Иудеи не раскаивается, а логически объясняет необходимость своих действий: «Послушай, Назорей, я не имею ничего против тебя. Может быть, ты даже в чем-то прав… Я не берусь судить. Но здесь я наместник, и моя задача – сохранить жизнь подданным, а не

	устраивать бессмысленные бойни. И если у меня будет выбор между одним проповедником, пусть и ни в чем не повинном, и тысяча иудеев и римлян, которые погибнут в пламени восстания, - я не буду колебаться».
	Жвалевский, А. В. М + Ж : [роман] / Андрей Жвалевский, Евгения Пастернак. - Москва : Время, 2009. - 605, [1] с. Первый отечественный «книжный сериал», написанный в жанре сверхпопулярного на Западе «иронического любовного романа». Главные герои (москвич Сергей и минчанка Катя) попадают в череду случайных событий, которые полностью изменяют их жизнь. Если бы они могли читать мысли друг друга… А вот читатели имеют такую возможность (поскольку каждый эпизод романа описан и Катей, и Сергеем) – и обнаруживают, что мужчины и женщины не только чувствуют, но и видят, слышат, думают совершенно по-разному. «М+Ж» позволит каждому читателю как бы примерить на себя эти романтические приключения: странные, смешные и неожиданные. Книжную серию А. Жвалевского и Е. Пастернак «М+Ж» критика назвала «самым смешным и трогательным любовным дуэтом последних лет».
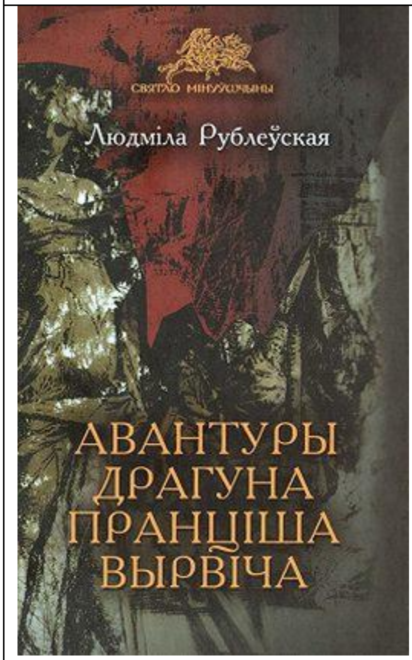	Рублеўская, Л. І. Авантуры драгуна Пранціша Вырвіча : раман прыгодніцкі і фантасмагарычны / Людміла Рублеўская. - Мінск : Звязда, 2014. – 317 [1] с. XVIII стагоддзе ... Час авантурыстаў і алхімікаў, выдатных дам і адважных рыцараў, палацавых інтрыг і крывавых войнаў... У гісторыка-прыгодніцкім рамане Людмілы Рублеўскай вы сустрэнецеся са збеглым студыёзусам Менскага езуіцкага калегіума Пранцішам Вырвічам і доктарам Балтрамеем Лёднікам з Полацку, якім давядзецца пабываць у сутарэннях Слуцку, Менску і Полацку, выратаваць Сільфіду, здабыць дзіду Святога Маўрыкія і неаднаразова біцца за ўласны гонар. Яскравы партрэт эпохі, дзе ёсць месца і сляпому лірніку, і вялікаму гетману,

	найміту-забойцу і італьянскаму опернаму спеваку, сястры ўсемагутнага магната і прадажнай суддзі ... Вы пераканайцеся, што прыгоды беларускіх герояў не менш цікавыя, чым прыгоды французскіх мушкецёраў або рускіх гардэмарынаў.
	Федарэнка, А. М. Ціша : аповесці, апавяданні / Андрэй Федарэнка. - Мінск : Мастацкая літаратура, 2014. - 173, [2] с. Літаратуразнаўцы нібыта напісалі пра Андрэя Федарэнку шмат, але празаік па-ранейшаму застаецца загадкай. З першага погляду ягоныя творы апавядаюць пра звычайныя лёсы людзей. Здаецца, Федарэнка можа напісаць твор пра любога (!) чалавека. Пра яго адносіны з блізкімі, пра тое, як ён ездзіць на рыбалку або па грыбы, пра яго працу і сямейныя дачыненні - то бок пра самае-самае будзённае. Але пісьменнік знойдзе ў кожным лёсе нейкую струну, якая гучыць як камертон. І прачытаўшы такі тэкст, гэты гук доўга яшчэ застаецца ў тваёй душы і штосьці ў ёй вярэдзіць і прымушае думаць і разважаць. Кніга “Ціша” сабрала пад сваю вокладку дзве аповесці “Ціша” і “Дзядзька Адольф” і 10 невялікіх апавяданняў. Сам празаік прызнаецца, што гэтая кніга яму найбольш дарагая, бо і аповесці напісаныя апошнім часам, значыць пра тое, што яшчэ хвалюе празаіка, і самі тэксты стылістычна апрацаваныя бездакорна. “Ціша” – гэта квінтэсенцыя звычайнага. Тут няма нейкіх прыгодаў, здарэнняў, парадаксальных сітуацыяў. Героі кнігі жывуць самым простым жыццём. Усё пабудавана на адмысловым федарэнкаўскім стылі. Такі пострамантычны мінімалізм. І яшчэ варта сказаць, што “Ціша” – гэта не тая “ціша”, пра якую вы падумалі адразу. Так клічуць кватэрнага сабачку, які жыве ў сям’і гарадскога дзядзькі хлопчыка Петруся. Цішу лялеюць і любяць бязмежна. А вясковаму пляменніку дзядзька нават апельсіна не падорыць. Такая звычайная гісторыя. Нічога парадаксальнага і нязвыклага.

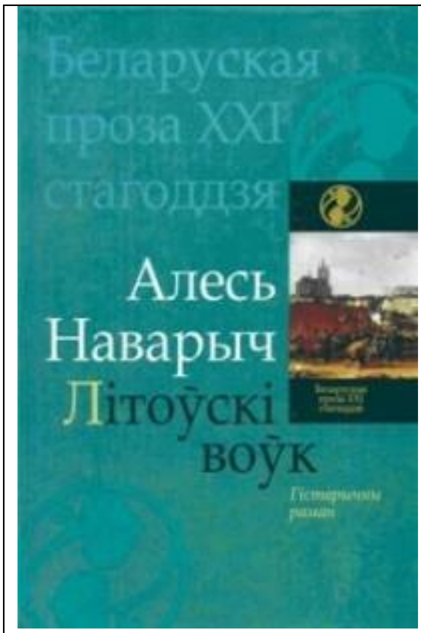	Наварыч, Алесь Літоўскі воўк : гіст. раман / Алесь Наварыч. - Мн. : Маст. літ., 2005. – 283 с. Чэрвень 1862 года. Павятовы гарадок Старобін на поўдні Мінскай губерні. Выпісаны палескім шляхціцам хатні настаўнік, наняўшы ў Старобіне селяніна на падводзе, едзе праз балоты і багну ў эканомію, дзе жывуць яго будучыя вучаніцы ... Эканом Ежы Урбановіч, той самы шляхцюк, падазрае сваю маладую жонку ў здрадзе, аднак, праўда, выведанная хітрасцю, дзівіць і палохае яго значна больш меркаванай нявернасці ... Настаўнік робіцца зусім не тым, за каго сябе выдае ... У наваколлі з'яўляюцца загадкавыя асобы, якія выклікаюць павышаную цікавасць у жандараў. У Польшчы неспакойна, рыхтуецца паўстанне; у выніку ўсё героі рамана ў той ці іншай ступені становяцца яго ўдзельнікамі.
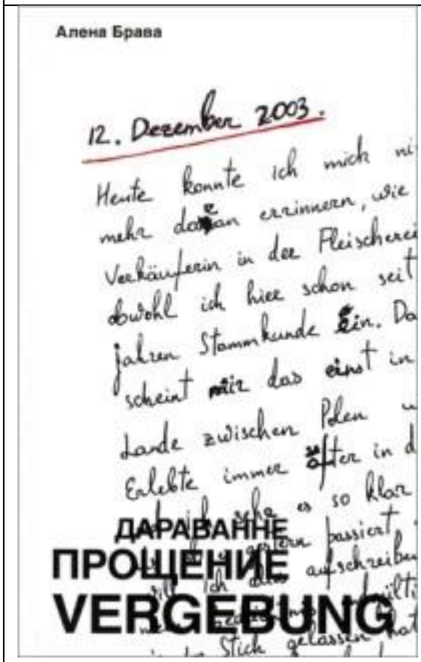	Брава, А. В. Дараванне = Прощение = Vergebung : аповесць / Алена Брава ; [пераклад на нямецкую мову А. Бёма]. - Мінск : Звязда, 2013. - 205, [2]с. Старажытнагрэчаская слова “алетэйя” (“ісціна”) літаральна азначае “адсутнасць забыцця”. Страціўшы памяць, непазбежна губляеш ісціну — да такой высновы прыходзіць гераіня аповесці Алены Брава “Дараванне” беларуска Ларыса Вашкевіч, вымушаная даглядаць у Германіі Ганса Краўза — цяжкахворага бацьку свайго мужа. Аднойчы Ларыса, чыя сям’я пацярпела ад фашызму ў гады акупацыі Беларусі, даведваецца пра тое, што Ганс у гэты час служыў у вермахце, і не дзе-небудзь, а ў яе родных мясцінах. Рашэнне жанчыны адназначнае: пакінуць дом былога акупанта. Аднак ні муж, ні суайчынніца-эмігрантка, ні нават дарослая дачка не разумеюць яе. Дык што прымушае Ларысу Вашкевіч не спаць уночы: выхадкі былога нямецкага салдата, які пакутуе на хваробу Альцгеймера і таму лічыць, што вайна яшчэ працягваецца? Гульня каляровых шкельцаў у калейдаскопе Мнемазіны? Ці “замацаванне афекту” гістарычнай памяці?